

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511213621
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2511213621.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Zlatice Javorovej v právnej veci žalobkyne: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpenej advokátom: Mgr. Martin Katriak, Bratislava, Dr. V. Clementisa 10, proti žalovanej: J. U., nar. XX. J. XXXX, A. S. XXXX/X, F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, IČO: 42 264 979, so sídlom Seberínho 9, Bratislava, o zaplatenie 670,22 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 5C/241/2011-33 z 3. júna 2013, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach potvrdzuje.

Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa : uložil žalovanej (nesprávne uvedené odporkyni - v tejto súv. por. ust. § 79 ods. 1 a 2 O.s.p. - z. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení zmien a noviel - označenie účastníkov v sporovom konaní žalobca, žalovaný) povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 103,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 103,98 eur od 9. apríla 2010 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; II. vo zvyšku žalobu zamietol; III. určil, že dojednaná zmluvná podmienka uvedená v čl. 2 v bode 2.5 Dodatku k zmluve o pripojení č. A3569137 zo dňa 4. novembra 2009 v znení: „ V prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedené v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti Zmluvy alebo tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 497,91 eur (15.000,04 Sk). Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samotným porušením povinnosti účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany Podniku (napr. odstúpením od zmluvy alebo prerušením či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinnosti podľa bodu 2.3 písm. c) tohto článku). Účastník je zároveň povinný uhradiť podniku náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu podľa tohto článku bude účastník povinný zaplatiť podniku bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu ešte zostávala do uplynutia doby viazanosti. Zmluvná pokuta je splatná v lehote uvedenej vo výzve na jej zaplatenie, inak v lehote 14 dní odo dňa doručenia výzvy Podniku účastníkovi.“, je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky; IV. súd určuje, že dojednaná zmluvná podmienka uvedená v bode 6, druhá až tretia veta Dodatku k zmluve o pripojení č. A4672667 zo dňa 4. novembra 2009 v znení: „V prípade porušenia niektorej z povinností Účastníka uvedenej v bode 5 (najmä, no nielen nezaplatenie splatnej ceny za Služby, nedodržanie záväzku mať nepretržite aktívovaný stanovený účastnícky program, nezotrvanie v

zmluvnom vzťahu, žiadosť o ukončenie zmluvného vzťahu, atď.), je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 67,- eur (2.018,44 Sk), pokiaľ nie je nižšie výslovne uvedené inak. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne Podniku samotným porušením povinnosti Účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti Účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany Podniku (napr. odstúpením od zmluvy alebo prerušením či obmedzením poskytovania Služieb). Zmluvnú pokutu podľa tohto článku bude účastník povinný zaplatiť podniku bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu ešte zostávala do uplynutia doby viazanosti. Zmluvná pokuta je splatná v lehote uvedenej vo výzve na jej zaplatenie, inak v lehote 14 dní odo dňa doručenia výzvy Podniku účastníkovi.“, je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky; V. žalovanej náhradu trov konania nepriznal; VI. vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil právne ustanoveniami § 115a ods. 2, § 200ea a § 156 ods. 3 O.s.p. (z. č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok v znení zmien a noviel), § 42 ods. 4, § 43 z. č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách a § 52 ods. 1, 2 a 4, § 53 ods. 1, 4 a 5, § 53a, § 489 a § 517 ods. 1 a 2 O.z. (z. č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník) a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a vecne tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti istiny vo výške 103,98 eur, t.j. v časti nedoplatku za poskytované služby a vo zvyšku, t.j. v časti zaplatenia zmluvných pokút bola nedôvodná. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania žalobkyňou ako podnikateľkou a žalovanou ako fyzickou osobou nepodnikateľkou, spotrebiteľkou, boli uzatvorené zmluvy o pripojení č. A3569137 a zmluva o pripojení č. A4672667 a na základe týchto zmlúv žalobkyňa vypožičala žalovanej dve SIM karty, ku ktorým boli pridelené telefónne čísla a medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu dodatkov k uvedeným zmluvám o pripojení, na základe ktorých žalobkyňa poskytla žalovanej cenové zvýhodnenie na využívané služby a mobilný telefón značky Samsung S5600 za kúpnu cenu 1 euro a podľa dodatkov k zmluvám sa žalovaná zaviazala, že v prípade porušenia zmluvných povinností a následného vypojenia niektorej SIM karty uhradí zmluvnú pokutu vo výške 497,91 eur v zmysle dodatku k zmluve č. A3569137 zo 4. novembra 2009 a zmluvnú pokutu vo výške 67 eur v zmysle dodatku k zmluve č. A 4672667 zo 4. novembra 2009, pričom z obsahu dodatkov nevyplýva, že by zmluvná pokuta predstavovala výšku podmienenej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu. Žalovaná neplatila riadne a včas za poskytnuté služby, vznikol jej nedoplatok v zmysle faktúr predložených žalobkyňou v celkovej výške 103,98 eur s úhradou, s ktorých plnením sa dostala do omeškania a preto bol žalobkyňi priznaný i úrok z omeškania 9% ročne od 9. apríla 2010. V časti napadnutej odvolaním, teda v časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 564,91 eur ako aj v časti zaplatenia sumy 1,33 eur, ktorú žalobkyňa žiadnym spôsobom nezodôvodnila ani nepreukázala súd prvého stupňa žalobu zamietol, keďže zmluvná pokuta bola vopred zo strany žalobkyne naformulovaná bez možnosti jej zmeny zo strany spotrebiteľa, nedošlo k individuálnemu vyjednaniu zmluvnej podmienky. Súd prvého stupňa mal za to, že žalobkyňa nepreukázala, že so žalovanou individuálne prerokovala a dohodla obsah jednotlivých zmluvných podmienok zmluvy a všeobecných zmluvných podmienok ani samotnú výšku zmluvnej pokuty za porušenie povinnosti. Dojednanú zmluvnú pokutu vo výške 564,91 eur ako sankciu za porušenie zmluvných povinností žalovanou ako spotrebiteľkou považoval okrem iného za neprímerane vysokú a i v dôsledku toho ju i v zmysle § 53a ods. 1 O. z. určil za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Mal za to, že zmluvná pokuta nebola platne uzatvorená a zníženie zmluvnej pokuty sa môže týkať iba platne uzavretej. O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže v konaní mala prevažný úspech žalovaná, avšak táto ani vedľajší účastník na jej strane si žiadne trovy konania neuplatnili.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa, s výnimkou vyhovujúceho výroku, podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ako odvolacie dôvody uviedla, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Za podstatný dôvod nesprávnosti napadnutého rozhodnutia považovala fakt, že súd nepristúpil ex offio k posudzovaniu zmluvných podmienok v zmysle predpisov na ochranu spotrebiteľa a nevysporiadal sa so základnými požiadavkami stanovenými Občianskym zákonníkom, Smernicou Rady č. 93/13/EHS ako aj judikatúrou ESD. Povinnosťou súdu bolo najskôr skúmať to, či nebola daná podmienka individuálne dojednaná a či ňou zároveň bola spôsobená značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa s ohľadom na všetky okolnosti. Po citácii znenia ust. § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a čl. 3 Smernice Rady 93/13/EHS poukázala na to, že súd prvého stupňa sa nedostatočne zaoberal okolnosťami, za ktorých bol posudzovaný dodatok uzatvorený, najmä či

nebola daná podmienka dojednaná individuálne a či ňou bola zároveň spôsobená značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa vzhľadom na všetky okolnosti. Zdôraznila, že žalovaná porušila svoju základnú povinnosť vyplývajúcu jej zo zmluvy o pripojení a z dodatkov tým, že nezaplatila vyúčtovanú cenu za poskytnuté služby, čo bolo v konaní preukázané. Dôvodom uzatvorenia dodatkov k zmluve bola pre žalovanú možnosť získať za veľmi výhodnú cenu mobilný telefón a zariadenie, za ktoré by v prípade kúpy v rámci maloobchodných cien musela zaplatiť omnoho vyššiu cenu, zároveň mohla získať ďalšie zvýhodnenie v cenách za telekomunikačné služby oproti platnému cenníku. Výška zmluvnej pokuty pritom závisela predovšetkým od ceny za dohodnutý telefón, súd prvého stupňa sa ale nezaoberal skutočnosťou, že daný mobilný telefón mohla žalovaná kúpiť rovnako aj bez akejkoľvek hrozby sankcie za nedodržanie riadneho plnenia svojich povinností počas doby viazanosti, resp. ak nechcela byť viazaná hrozbou sankcie v takejto výške, mohla si vybrať lacnejší mobilný telefón, taktiež za symbolickú cenu, s ktorým by bola spojená zmluvná pokuta v nižšej sume. Možnosťou voľby a prispôbenia si zmluvných podmienok podľa vlastných možností je podľa názoru odvolateľky jednoznačne zabezpečená individuálnosť dohody medzi oboma stranami, kedy spotrebiteľka má možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok. Pri posudzovaní podmienky, ktorá bola v zmluve uvedená na základe individuálneho rozhodnutia spotrebiteľky, je aplikácia ustanovení o neprijateľných podmienkach vylúčená. Dodala, že zmluvná pokuta bola jasne určená len v sume poskytnutej zľavy, preto neobstojí vyodenie neplatnosti dojednania o zmluvnej pokute pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 v spojení s § 3 Občianskeho zákonníka. Naopak konanie žalovanej možno považovať v rozpore s dobrými mravmi, pretože jej cieľom bolo získať mobilné telefóny za zvýhodnené kúpne ceny, bez toho, aby mala v úmysle plniť povinnosti, ku ktorým sa zaviazala. Namietala, že treba prihliadať na výhody, ktoré spotrebiteľka uzavretím dodatku získala.

Žalovaná ani vedľajší účastník na strane žalovanej odvolací návrh nepodali, k doručenému odvolaniu sa písomne nevyjadřili.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou, účastníčkou konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľka použila zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. c) a f) O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné a boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku v napadnutej časti (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd nezistil (napriek opačnému názoru odvolateľky) dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvého stupňa na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (tak ako táto - rozumej argumentácia - vyplýva z odôvodnenia napádaného rozsudku). U dôvodov predostretých okresným súdom dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 219 ods. 2 O. s. p.), odvolací súd však pre splnenie povinnosti vyporiadať sa i s tzv. odvolacími námietkami a aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvého stupňa doplnia (§ 219 ods. 2 O. s. p. in fine) nasledovné :

Vo vzťahu k procesnej stránke veci platí, čo už tunajší súd v minulosti uzavrel v inej veci, vedenej ním pod sp. zn. 10Co/362/2010 (inak vo veci súdu prvého stupňa jeho sp. zn. 8C/40/2010), teda že z úpravy ustanoveniami § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. už k času rozhodovania napádaným rozsudkom súdu prvého stupňa a i k času rozhodovania odvolacieho súdu týmto jeho (práve odôvodňovaným) rozsudkom vyplýva, že už skôr existujúca možnosť súdu v rozsudku, týkajúcom sa sporu zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (podľa odseku 3 účinného už od 15. októbra 2008) bola nahradená povinnosťou vydať

takéto rozhodnutie vtedy, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky a súčasne nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie (odsek 4 účinný od 1. marca 2010).

Takáto úprava je procesným ekvivalentom obdobnej úpravy nachádzajúcej sa od 1. marca 2010 v ustanovení § 53a O. z. (teda v tzv. hmotnom práve), pričom jej špecifikom je, že na jej základe súd i v tzv. sporovom konaní (zásadne ovládanom dispozičným princípom), hoc aj len v takom, kde má základná požiadavka žalobcu pôvod v spotrebiteľskej zmluve, môže dotvoriť jeho predmet (konania) tým, že aj bez výslovného návrhu niektorého účastníka konania (vyjadreného buď v žalobe alebo vzájomnej žalobe) určí neplatnosť zmluvnej podmienky s poukazom na jej neprijateľnosť. Nie je rozhodné, či žalobu v takejto veci podal dodávateľ, spotrebiteľ alebo príslušné združenie, ale len to, že výsledky vykonaného dokazovania smerujú k rozhodnutiu v neprospech dodávateľa alebo naopak v prospech spotrebiteľa preto, že niektorá podmienka alebo aj viaceré takéto podmienky v spotrebiteľskej zmluve sú neprijateľné. Takéto určenie (neprijateľnosti a neplatnosti) je tu potom zjavne pre spotrebiteľa za účelom jeho zvýšenej ochrany zaručovanej i na nadnárodnej úrovni (ustanovením povinnosti reagovať na porušenie noriem spotrebiteľského práva aj bez výslovného návrhu spotrebiteľa) a tiež v smere eliminovania rizika výskytu neprijateľných podmienok (v tejto súv. por. najmä tzv. hmotnoprávnu povinnosť dodávateľa sa zdržať používania podmienky určenej za neprijateľnú i vo vzťahoch s ostatnými spotrebiteľmi podľa § 53a ods. 1 O. z.), na druhej strane však i na ochranu dodávateľa takýmto určením dotknutého (ako ustanovením možnosti napadnúť aj samostatný výrok o určení neprijateľnosti a neplatnosti podmienky, ktorý by tu nebyť úpravy z ust. § 153 ods. 4 O. s. p. byť nemusel, tak i ustanovením prípustnosti dovolania v takýchto prípadoch a umožnením tak osobe rozhodnutím dotknutej toto napadnúť i za pomoci mimoriadneho opravného prostriedku).

Ak potom i v tejto konkrétnej (tu odôvodňovanej) veci musia platiť závery z vyššie zmienenej skôr prejednávanej a tiež rozhodnutej inej veci, zopakovať je namieste (v tomto prípade už hmotnoprávne), že vo vzťahu k určeniu dojednania o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku neplatí to, čo u úrokov z omeškania, čiže nie je tu obdoba možnosti v podobe nástupu zákonných úrokov z omeškania (pre prípad výpadku tých dojednaných zmluvne, avšak pri uplatnení noriem spotrebiteľského práva neprijateľne). Logickým dôsledkom toho (i pre odlišnosti v charaktere ochrany normami spotrebiteľského práva - oproti úprave z noriem občianskeho práva vo všeobecnosti) musí byť, že dojednanie o zmluvnej pokute môže z pohľadu prijateľnosti (a platnosti) podmienky buď obstáť alebo naopak padnúť len ako celok (i so všetkými rizikami z toho pre strany zmluvného vzťahu plynúcimi, opäť na rozdiel od bežnej úpravy zmluvných pokút v ust. § 544 - 545 O. z. a práva súdu ich výšku znížiť podľa § 545a O. z.).

Ak potom síce slovenský právny poriadok neustanovuje (na rozdiel od výšky úrokov z omeškania) pre výšku zmluvných pokút žiaden (obmedzenie a principiálne by šlo akceptovať i obhajobu konkrétnej výšky zmluvnej pokuty v prejednávanej veci záujmom operátora mobilnej telekomunikačnej siete na doplatení zľavy z ceny telefónu, poskytnutej v očakávaní riadneho plnenia si povinností zo strany jeho zákazníka (ak sa príslušné očakávanie nenaplní) a na zaplatení paušalizovanej náhrady škody za rovnako očakávaný (avšak počinaním zákazníka zmarený) stav nárastu majetku operátora o platby za služby počas doby viazanosti; prijať už nešlo (a to predovšetkým pre argumenty ponúknuté už súdom prvého stupňa) konkrétnu podobu dojednania o tzv. pevnej zmluvnej pokute (nezohľadňujúcej najmä faktor dĺžky zotrvania spotrebiteľa pri riadnom plnení povinností, vyplývajúcich mu zo zmluvy).

Práve toto (nezakotvenie - v zmluvnom dojednaní, o ktoré tu ide - takého spôsobu určenia výšky zmluvnej pokuty, ktorý by bol schopný vyhodnocovať aj pomer dĺžky času riadneho plnenia si zmluvných povinností spotrebiteľom a dĺžky času, v ktorom to takto naopak nebolo) i v spojitosti s nutnosťou dodávateľa (veriteľa) v spotrebiteľských vzťahoch správne určiť (aby dojednanie ešte šlo považovať za prijateľné a preto tiež za platné) potom aj v prejednávanej veci podľa názoru tunajšieho odvolacieho súdu musí mať za následok 1. záver o neprijateľnosti a neplatnosti zmluvnej podmienky a 2. nemožnosť vyhovieť žalobe v časti opretej o takúto podmienku (s nemožnosťou nič na tomto zmeniť akýmkoľvek dôkazom vrátane odvolateľkou naznačovanej potreby zisťovania možnosti žalovanej individuálne

ovplyvniť znenie podmienky v tzv. formulárovej zmluve - keďže v tomto prípade treba pripomenúť iný skorší záver tunajšieho súdu z jeho rozhodovania v tzv. spotrebiteľských veciach a to ten, podľa ktorého je to v takýchto veciach vždy protivník spotrebiteľa, ktorý má dôkazné bremeno na preukázanie všetkého, čo by mohlo byť jemu na prospech a naopak spotrebiteľovi na neprospech, pričom preukázanie tu musí byť bezpečné, teda spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti a takéto bremeno ani žalobkyňa z prejednávanej veci neunesla).

Odvolací súd riadiaci sa týmito úvahami a osvojujúci si aj dôvody súdu prvého stupňa vo veci preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo veci samej, kde došlo k zvyškovému zamietnutiu žaloby a tiež v časti určenia neprijateľnosti a neplatnosti zmluvných podmienok ako i v časti trov konania podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

V odvolacom konaní bola plne úspešná žalovaná a vedľajšia účastníčka na jej strane, v dôsledku čoho im v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalobkyni. Keďže ale si ich náhradu návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnili, nebola im náhrada trov odvolacieho konania priznaná.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.